

forbruget af pesticider meget i forhold til, at vi reducerer det lidt, og så endelig også et scenario, hvor vi helt fjerner brugen af pesticider. Hvad vil konsekvenserne være? Hvilke redskaber er nødvendige?

Så jeg kan også bekræfte over for hr. Hans Christian Schmidt, at vi selvfølgelig som regeringsparti er forpligtet til at følge op på den pesticidhandlingsplan, som ikke kun Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet har været med til at vedtage i sin tid, men som mange partier står bagved. Vi er selvfølgelig nødt til at se på den til efteråret, og når det viser sig, at vi slet ikke når de mål, som er sat i den gamle pesticidhandlingsplan, er vi selvfølgelig nødt til at agere.

En nødvendig utopi? Ja, det her betragter jeg som en nødvendig utopi. Velfærdsstaten var også i sin tid en utopi, som nu er realiseret. Man kan bruge begrebet utopi på forskellig måde, men til hr. Jens Vibjerg: Venstre skal ikke tage fejl af Det Radikale Venstres sigte på det her område. Vi mener, vi skal væk fra at bruge pesticider overhovedet.

Aage Brusgaard (FP):

Når man sådan har siddet lige så stille og lyttet en halv times tid, så kan man godt undre sig over, at De Radikale og V og K er med på nøjagtig samme dagsorden, men det står der altså de er, så det må jo passe.

Det, vi diskuterer her, er en forespørgsel til miljø- og energiministeren, og den lyder: »Vil ministeren redegøre for regeringens overvejelser med henblik på en ny pesticidhandlingsplan i lyset af den stigende forurening af vandmiljøet, herunder grundvand og drikkevand, med pesticider?«

Når jeg lige læste den op, er det, fordi der ikke er nogen, der har stillet spørgsmål ved, om formuleringen er korrekt, altså om der er en stigende forurening. Det er, som om alle tager det for givet, at sådan er det. Jeg synes egentlig ikke rigtig, vi har særlige beviser for det. Vi ved, at vi har fået nye og bedre målemetoder, end vi havde for 20 år siden. Kunne det ikke tænkes, at det er det, der er hovedårsagen?

Det er i hvert fald sådan, at vi, der kommer lidt ud på landet og bevæger os rundt, ved, at de fleste af de borer og brønde, der er lukket, rent faktisk ikke ligger ude på landet, hvor bønderne og gartnerne er. Det er herinde omkring storbyerne, hvor der er benzindepoter, asfaltdepoter osv.

Endelig: Det er muligt, at hr. Hindrup Andersen kunne nævne et antal borer, der er lukket, men vi må altså ikke glemme, at det ikke er på grund af forurening, de er lukket. Det er de færreste, der er det. De fleste private brønde og borer – for de kommer ind under den statistik dér – er lukket af nidskære kommuner, som oftest fordi indholdet vel er lidt over 50 mg pr. liter af det dér livsbekræftende nitrat, og så er der mange kommuner, der har sagt: Uha, uha, så skal brønden lukkes. Det har jo ikke noget med pesticider at gøre.

Fakta er altså, og det skal vi også have frem en gang imellem, at alle os, der sidder herinde, hver dag direkte drikker vand fra hanen eller børster tænder, bruger vand, når vi laver kaffe og te, eller får det i sodavand eller øl. Er der nogle af os, der er blevet syge af vand? Er der nogle af os, der kender nogen, der er blevet syge af vand? Nej, det tror jeg faktisk ikke der er. Og derfor synes jeg, vi er nødt til at være så voksne og ansvarsbevidste, at vi lige slår lidt koldt vand i blodet – rent koldt vand.

Det, der startede debatten eller hetzen, kan jeg jo næsten sige, om pesticidgrundvand, var vel Ejstrupholm-sagen om atrazin i 1994. Først skrev man, at det nok var bønderne, der havde forurenset. Det viste sig, at det var offentligt ansatte, det var DSB. Så har der været sådan flere tiltag, hvor man har kørt det højt op i pressen, men som regel faldt tingene til jorden, for det var faktisk ikke de store sager.

Det, vi sidst har kunnet læse, er jo, at man havde fundet AMPA i Københavns grundvand. Det kom så i TV-Avisen, det kom i alle aviser, og det stammede sikkert fra Roundup. Og det var jo et meget internationalt anerkendt analyseinstitut, som hedder Kiwa, der havde fundet de stoffer, så det måtte jo altså passe. Uheldigvis fandt samme internationalt anerkendte institut nøjagtig det samme stof i rent, destilleret vand. Det var jo lidt uheldigt, men o.k., der vil jo være en smutter en gang imellem.

Derfor vil jeg gerne rose ministeren – nu ved jeg ikke, hvor vores minister er henne, han sidder nok og kigger omme bag hjørnet – og det er ikke hver dag, jeg roser vores ministre, men det vil jeg gøre nu, og ikke bare vores minister, men også vores embedsmænd i Miljøstyrelsen og på grundvandskontoret, eller hvad nu det kontor hedder, som tager sig af grundvandet.

Jeg synes egentlig, at hver gang, vi har haft sådan en hetz i pressen eller tendens til en hetz – ministeren bliver altid kaldt i samråd 3-4 gange,